

STAATSBESLUIT van 12 september 1995 , ter uitvoering van diverse artikelen van de “Vreemdelingenwet 1991”(S.B. 1992 no. 3) (Vreemdelingenbesluit 1995) (S.B. 1995 no. 85).

**HOOFDSTUK I
BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN**

Artikel 1

Voor de toepassing van het bij of krachtens dit besluit bepaalde wordt verstaan onder:

- a. de Minister: de Minister belast met de zorg voor de toelating, vestiging en de uitzetting van vreemdelingen;
- b. de Wet: de “Vreemdelingenwet 1991” (S.B. 1992 no. 3);
- c. hoofd van de plaatselijke politie: hoofd van de politie van het ressort waar de vreemdeling woon- of verblijfplaats heeft;
- d. de Commissie: de permanente Vreemdelingenadvies- commissie, als bedoeld in artikel 2 van de Wet;
- e. vreemdeling: ieder die niet Surinamer is in de zin van de "Wet op de Nationaliteit en het Ingezetenschap" (S.B. 1975 no. 4) en die niet op grond van een andere wet als Surinamer wordt behandeld;
- f. verdragsvluchteling: degene die voor de toepassing van het op 28 juli 1951 te Genève gesloten Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen (Trb. 1951 no. 131 en Trb. 1971 no. 148) als vluchteling geldt;
- g. staatlozen: degene die voor de toepassing van het op 28 september 1954 te New York gesloten Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen (Trb. 1955 no. 42 en Trb. 1957 no. 22) als staatloze geldt;
- h. de vertegenwoordiger van de Hoge Commissaris: de vertegenwoordiger in Suriname van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen;
- i. verblijfsvergunning: vergunning tot verblijf, verleend overeenkomstig artikel 11 van de Wet;
- j. vestigingsvergunning : vergunning tot vestiging, verleend overeenkomstig artikel 13 van de Wet;
- k. reisvisum: visum, afgegeven overeenkomstig de instructie van de Minister belast met de zorg voor diplomatieke en consulaire aangelegenheden, voor een verblijf van ten hoogste drie maanden;
- l. transitvisum: visum, afgegeven overeenkomstig de instructie van de Minister belast met de zorg voor diplomatieke en consulaire aangelegenheden, voor een doorreis door Suriname, al dan niet met een oponthoud van ten hoogste drie dagen;
- m. machtiging tot kort verblijf: Surinaams visum hetwelk overeenkomstig de voorschriften, vastgesteld door de Minister belast met de zorg voor diplomatieke en consulaire aangelegenheden, in overeenstemming met de Minister, kan worden afgegeven aan vreemdelingen die voornemens zijn langer dan drie maanden in Suriname te verblijven;
- n. luchtvaartuig: hetgeen hierover wordt verstaan in artikel 1 van de “Surinaamse Luchtvaartwet 1935” (G.B. 1935 no. 69) juncto artikel 1 van de “Wet teboekgestelde Luchtvaartuigen” (G.B. 1973 no. 72);
- o. motorrijtuig: hetgeen hieronder wordt verstaan in artikel 1 onder 3 van de “Rijwet 1971” (S.B. 1978 no. 54);

- p. schip : elk vaartuig, hoe ook genaamd en van welke aard ook;
- q. zeeschip: elk schip dat wordt gebruikt tot de vaart ter zee of daartoe bestemd is;
- r. maand : tijdvak van dertig dagen.

HOOFDSTUK II CONTROLE OP DE BINNENKOMST

Artikel 2

1. Controle op de binnenkomst wordt overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens de Wet uitgeoefend met het oog op het in Suriname in- en uitreizen van personen;
2. Onder uitreizen wordt begrepen:
het zich aan boord begeven of bevinden van een motorrijtuig, schip of luchtvaartuig dat voor de uitreis uit Suriname bestemd is;
het zich in een grensgebied ophouden, met het kennelijk doel om Suriname te verlaten.

Artikel 3

1. In het belang van de controle op de binnenkomst worden door de Minister doorlaatposten op daartoe aangewezen plaatsen ingesteld.
2. De Minister voorziet in de aanwijzing van de ambtenaren die met de bediening der onderscheidene doorlaatposten zijn belast.
3. De Minister of daartoe door hem aangewezen autoriteiten stellen de tijden vast, gedurende welke de doorlaatposten voor het in- en uitreizen van personen zijn opengesteld.
4. De Minister kan autoriteiten aanwijzen die bevoegd zijn om, met het oog op bijzondere omstandigheden, tijdelijke doorlaatposten in te stellen.
5. Een ieder die zich op of nabij een plaats bevindt, waar een doorlaatpost is gevestigd, is verplicht zich te houden aan de aldaar door de ambtenaren, belast met de controle op de binnenkomst, in het belang van de uitoefening van hun taak te geven aanwijzingen.

Artikel 4

1. Een vreemdeling die Suriname in- of uitreist, is verplicht zich te begeven langs een doorlaatpost, binnen de tijd dat deze is opengesteld, en zich aldaar te vervoegen bij een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst.
2. De in lid 1 bedoelde verplichting geldt niet:

- a. in de door de Minister te bepalen gevallen, ter uitvoering van een verdrag dan wel van een voor Suriname verbindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie;
- b. voor vreemdelingen, te wier behoeve de Minister ontheffing van deze verplichting heeft verleend.

Artikel 5

1. Vreemdelingen die Suriname inreizen, zijn verplicht desgevraagd aan een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst:
 - a. het in hun bezit zijnde document voor grensoverschrijding te tonen en te overhandigen;
 - b. inlichtingen te verstrekken over het doel en de duur van hun voorgenomen verblijf in Suriname;
 - c. aan te tonen over welke middelen van bestaan zij met het oog op de toegang tot Suriname beschikken of kunnen beschikken.
1. Het bepaalde in lid 1, aanhef en onder a, is van overeenkomstige toepassing op vreemdelingen die Suriname uitreizen.
2. De in lid 1 omschreven verplichtingen gelden niet voor de door de Minister aan te wijzen categorieën van vreemdelingen die Suriname in- of uitreizen.
3. Surinamers die Suriname in- of uitreizen zijn verplicht desgevraagd aan een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst, de in hun bezit zijnde reis- en identiteitspapieren te tonen en te overhandigen en zonodig op andere wijze hun Surinamerschap aannemelijk te maken.

Arikel 6

1. De bestuurder van een motorrijtuig is verplicht:
 - a. op vordering van een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst, het motorrijtuig terstond tot stilstand te brengen;
 - b. aan een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst, desgevorderd de medewerking te verlenen welke nodig is om deze ambtenaar in staat te stellen de door hem uit te oefenen controle uit te voeren;
 - c. eigener beweging aan een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst, kennis te geven van de aanwezigheid in zijn motorrijtuig van vreemdelingen ten aanzien van wie hij weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat zij niet voldoen aan de bij of krachtens de Wet vastgestelde verplichtingen waaraan personen bij grensoverschrijding zijn onderworpen.
2. Het bepaalde in lid 1, aanhef en onder c, is van overeenkomstige toepassing op de gezagvoerder van een schip.

3. Overeenkomstig door de Minister te geven voorschriften is de gezagvoerder van een schip verplicht desgevorderd aan een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst, de medewerking te verlenen welke nodig is om deze in staat te stellen de door hem uit te oefenen controle uit te voeren.

Artikel 7

De gezagvoerder van een in Suriname binnenvarend zeeschip is verplicht onverwijld aan een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst:

- a. een bemanningslijst in tweevoud af te geven;
- b. schriftelijk opgave te verstrekken omtrent alle overige zich bij binnenkomst in Suriname aan boord van zijn schip bevindende personen.

Artikel 8

De gezagvoerder van een in Suriname binnengevaren zeeschip is verplicht gedurende de tijd dat zijn schip zich in Suriname bevindt:

- a. het exemplaar van de bemanningslijst, hetwelk hem na controle door de ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst, wederom ter hand is gesteld, onder zijn berusting te houden en desgevraagd onverwijld ter inzage te doen verstrekken aan een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst van of met het toezicht op vreemdelingen;
- b. onverwijld aan een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst van of met het toezicht op vreemdelingen, kennis te geven van elke aanmonstering van een vreemdeling of van elke uit een oogpunt van controle op de binnenkomst of het toezicht van belang zijnde afwezigheid van een vreemdeling die tot de bemanning van zijn schip behoort;
- c. tijdig van het voornemen tot afmonstering van een vreemdeling die lid is van de bemanning van zijn schip, kennis te geven aan een met de controle op de binnenkomst van of met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaar.

Artikel 9

De gezagvoerder van een zeeschip is verplicht tijdig van het voorgenomen vertrek van zijn schip uit Suriname kennis te geven aan een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst.

Artikel 10

De verplichtingen, omschreven in de artikelen 7 tot en met 9, gelden niet voor gezagvoerders van zeeschepen die, zonder ligplaats in Suriname te nemen, door de Surinaamse territoriale zee varen.

Artikel 11

1. De Minister geeft nadere voorschriften omtrent de wijze waarop aan de verplichtingen, omschreven in de artikelen 7 tot en met 9, moet worden voldaan.

2. De Minister kan ten behoeve van gezagvoerders van zeeschepen die regelmatig Surinaamse havens aandoen, onder door hem te stellen voorwaarden, geheel of gedeeltelijke ontheffing verlenen van de verplichtingen, omschreven in de artikelen 7 tot en met 9.

HOOFDSTUK III TOELATING

Artikel 12

1. Onverminderd de overige ter zake bij de Wet gestelde vereisten, moeten vreemdelingen om toegang tot Suriname te hebben in het bezit zijn van een geldig paspoort dat voorzien is van :
 - a. een geldig transitvisum, indien zij zich naar Suriname begeven voor een doorreis, al dan niet met een ophoud van ten hoogste drie dagen;
 - b. een geldig reisvisum, indien zij zich naar Suriname begeven voor een verblijf van ten hoogste drie maanden;
 - c. een geldige machtiging tot kort verblijf, indien zij zich naar Suriname begeven voor een verblijf van langer dan drie maanden.
2. In afwijking van het bepaalde in lid 1, en onverminderd de overige ter zake bij de Wet gestelde vereisten, hebben eveneens toegang tot Suriname vreemdelingen die houder zijn van een afzonderlijke machtiging tot kort verblijf in Suriname, een visumverklaring of een transit-visumverklaring, mits zij tevens in het bezit zijn van het in deze machtiging of verklaring vermelde document.
3. Ter uitvoering van een verdrag dan wel van een voor Suriname verbindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie kan van het bepaalde in lid 1 worden afgeweken ten gunste van vreemdelingen die voldoen aan de door de Minister vastgestelde vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding.
4. In afwijking van het bepaalde in lid 1 hebben vreemdelingen die zich naar Suriname begeven voor een verblijf van langer dan drie maanden en die hetzij de nationaliteit bezitten van één der door de Minister aan te wijzen landen, hetzij behoren tot een door hem aan te wijzen categorie, onverminderd de overige ter zake bij de Wet gestelde vereisten, toegang tot Suriname indien zij in het bezit zijn van een geldig paspoort, hetwelk niet is voorzien van een machtiging tot kort verblijf.
5. De Minister en de daartoe door hem bevoegd verklaarde autoriteiten kunnen in bijzondere gevallen aan vreemdelingen ontheffing verlenen van een of meer der in dit artikel vastgestelde vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding.

Artikel 13

Vreemdelingen die zich er op beroepen dat zij door weigering van de toegang tot Suriname of door verwijdering uit Suriname genoopt zouden worden zich onmiddellijk te begeven naar een land, waarin zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit, dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of tot een bepaalde sociale groep, worden onverwijld door een met de controle op de binnenkomst van of met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaar op de hoogte gesteld van de mogelijkheid tot het indienen van een verzoek om een vergunning tot verblijf of om toelating als vluchteling, overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens de Wet.

Artikel 14

1. Het is een vreemdeling die als gezagvoerder of als lid van de bemanning met een zeeschip Suriname is binnengevaren, toegestaan in het district waarin het schip ligplaats heeft, te passagieren:
 - a. mits de gezagvoerder op de wijze, voorgeschreven bij en krachtens artikel 7, een bemanningslijst heeft afgegeven, en
 - b. zolang hij gezagvoerder of lid van de bemanning van dat schip is en het in artikel 8, onder a bedoelde exemplaar van de bemanningslijst bij de gezagvoerder berust.
2. Aan vreemdelingen, bedoeld in lid 1, die in het bezit zijn van een voor toegang tot Suriname geldig document voor grensoverschrijding, is het toegestaan ook buiten het in dat lid bedoeld district in Suriname te passagieren, mits zij dat document bij zich dragen en het desgevraagd aan een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst van of met het toezicht op vreemdelingen, tonen en overhandigen.
3. Vreemdelingen aan wie het krachtens het bepaalde in de leden 1 en 2 is toegestaan te passagieren, mogen buiten een doorlaatpost om hun schip verlaten en daarop terugkeren.
4. Het bepaalde in dit artikel is niet van toepassing op vreemdelingen die een gevaar opleveren voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid.

Artikel 15

Overeenkomstig door de Minister te geven voorschriften kan aan bemanningsleden van luchtvaartuigen alsmede transitpassagiers van luchtvaartuigen of zeeschepen, die niet in het bezit zijn van een voor toegang tot Suriname geldig document voor grensoverschrijding, toestemming worden verleend zich, in afwachting van hun vertrek van het vliegveld of uit de haven waar zij zijn aangekomen, buiten dat vliegveld of die haven op te houden.

Artikel 16

1. Aan de echtgenoot of de echtgenote en aan de kinderen beneden de leeftijd van éérentwintig jaar, die feitelijk behoren tot het gezin van een in Suriname wonende Surinamer of van een vreemdeling als bedoeld in artikel 10 lid 1 van de Wet, is het toegestaan voor onbepaalde tijd in Suriname te verblijven:
 - a. indien zij sedert ten minste één jaar als zodanig in Suriname wonen en hun gedurende die periode krachtens artikel 9 van de Wet, verblijf in Suriname was toegestaan;
 - b. indien hun op het tijdstip waarop zij deze hoedanigheid verkregen krachtens één der bepalingen van artikel 10 lid 1 van de Wet, verblijf in Suriname was toegestaan.
2. De Minister kan bepalen dat het aan andere dan in lid 1 bedoelde categorieën van vreemdelingen is toegestaan voor onbepaalde tijd in Suriname te verblijven.

Artikel 17

- Bij een voorschrift tot het stellen van zekerheid verbonden aan een vergunning tot verblijf, kan de houder der vergunning worden verplicht:
- a. tot het deponeren van een waarborgsom ter grootte van het in het voorschrift aangegeven bedrag, ter dekking van de kosten, verbonden aan de reis van de vreemdeling naar een plaats buiten Suriname waar zijn toelating is gewaarborgd;
 - b. ervoor te zorgen dat een in het voorschrift aangewezen derde zich schriftelijk garant stelt voor de kosten die voor de Staat en andere openbare lichamen uit het verblijf van de houder der vergunning kunnen voortvloeien, alsmede voor de kosten van diens reis naar een plaats buiten Suriname waar zijn toelating is gewaarborgd;
 - c. voldoende verzekerd te zijn tegen ziektekosten met inbegrip van de kosten verbonden aan opname en verpleging in een psychiatrische inrichting.

In plaats van een waarborgsom kan, ten genoegen van het tot verlenen van de vergunning bevoegde gezag, een passagebiljet worden gedeponed.

In plaats van zekerheid, gesteld overeenkomstig lid 1 onder a of b, kan ten genoegen van de Minister zakelijke zekerheid worden gesteld.

Artikel 18

1. Waarborgsommen welke krachtens artikel 17 lid 1, onder a, zijn gedeponed, worden gestort in Staatskas.
2. Nadere voorschriften omtrent het beheer van de gestorte gelden worden door de Minister gegeven.

Artikel 19

1. Een waarborgsom wordt aan de rechthebbende teruggegeven:
 - a. zodra de vergunning tot verblijf, of het daaraan verbonden voorschrift betreffende het storten van een waarborgsom, is ingetrokken dan wel de geldigheid van de vergunning is verstreken;
 - b. uiterlijk tien jaar nadat de waarborgsom is gestort;
 - c. zodra het de houder der vergunning is toegestaan voor onbepaalde tijd in Suriname te verblijven;
 - d. indien de houder der vergunning Surinamer wordt;
 - e. bij overlijden van de houder der vergunning;
 - f. in gevallen waarin de Minister zulks heeft bepaald.

2. Indien een waarborgsom wordt teruggegeven wegens het intrekken, of het verstrijken van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf, vindt de teruggave plaats met aftrek van de door de overheid gemaakte of te maken kosten, verbonden aan de reis van de vreemdeling naar een plaats buiten Suriname waar zijn toelating is gewaarborgd.

Artikel 20

Verplichtingen, voortvloeiende uit een garantstelling overeenkomstig artikel 17 lid 1 onder b, of het stellen van zakelijke zekerheid overeenkomstig artikel 17 lid 3, hebben uitsluitend betrekking op kosten, veroorzaakt binnen tien jaren nadat de vergunning is verleend.

Artikel 21

1. De Minister stelt de modellen van verzoekschriften en de te bezigen formulieren vast behorende bij een verzoek om:
 - a. verlening van een vergunning tot verblijf;
 - b. verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf;
 - c. wijziging van de beperkingen waaronder de vergunning tot verblijf is verleend, of van de voorschriften die aan de vergunning tot verblijf zijn verbonden;
 - d. verlening van een vergunning tot vestiging;
 - e. toelating als vluchteling.

2. Een verzoek zoals in lid 1 omschreven wordt gedaan door het indienen van een verzoekschrift en een ingevuld en door de vreemdeling of diens wettelijke vertegenwoordiger ondertekend formulier bij het Ministerie van Justitie en Politie, Directoraat Justitie, Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken of bij een Surinaamse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger in het buitenland.

Artikel 22

1. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 11 van de Wet, kan een verzoek zoals genoemd in artikel 21 lid 1, onder a, b en c, worden gedaan bij de door de Minister aangewezen Districts-Commissaris.
2. Bij instructie stelt de Minister vast, hoe in voorkomende gevallen gehandeld dient te worden.

Artikel 23

1. Van beschikkingen betreffende een vergunning tot verblijf of tot vestiging, dan wel een toelating als vluchteling, wordt schriftelijk kennis gegeven aan de vreemdeling door uitreiking aan hem in persoon, of indien dit niet mogelijk is, door toezending van de kennisgeving over de post naar zijn laatst bekende adres.
2. In de door de Minister te bepalen gevallen wordt van beschikkingen, gegeven in overeenstemming met een door de vreemdeling ingediend verzoek, aan deze kennis gegeven:
 - a. door middel van het stellen van een aantekening in zijn paspoort;
 - b. door uitreiking of toezending van een document als bedoeld in artikel 24 lid 2 onder b of lid 3;
 - c. door middel van het stellen van een aantekening in een zodanig document.
1. Beschikkingen betreffende een vergunning tot verblijf of tot vestiging dan wel een toelating als vluchteling, niet gegeven in overeenstemming met een door de vreemdeling ingediend verzoek, worden met redenen omkleed.

HOOFDSTUK IV TOEZICHT

Artikel 24

1. Vreemdelingen zijn verplicht een papier, waaruit hun identiteit blijkt, bij zich te dragen en desgevraagd te tonen aan een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst van of met het toezicht op vreemdelingen.
2. Het in lid 1 bedoelde identiteitspapier is :
 - a. voor houders van een vergunning tot verblijf: een geldig paspoort, waarin het ter zake bevoegde gezag de vergunning heeft aangetekend;
 - b. voor vreemdelingen aan wie het is toegestaan voor onbepaalde tijd in Suriname te verblijven: een document waarvan het model door de Minister wordt vastgesteld en waaruit deze toestemming blijkt;
 - c. voor andere vreemdelingen: een ingevolge het bepaalde bij en krachtens de Wet voor het hebben van toegang tot Suriname vereist document voor grensoverschrijding.

3. In de door de Minister te bepalen gevallen worden houders van een vergunning tot verblijf in het bezit gesteld van een document, waarvan het model door hem wordt vastgesteld en waaruit van het bestaan van de vergunning blijkt; in die gevallen geldt dat document als identiteitspapier in plaats van een paspoort als in lid 2 onder a bedoeld.

De in lid 1 omschreven verplichting geldt niet voor:

- a. door de Minister aan te wijzen categorieën van vreemdelingen;
- b. vreemdelingen aan wie de Minister ontheffing van deze verplichting heeft verleend.

Artikel 25

De Minister geeft voorschriften omtrent de afgifte, de verlenging van de geldigheidsduur en de vervanging van documenten als bedoeld in artikel 24 lid 2 onder b en lid 3.

Artikel 26

1. Vreemdelingen aan wie het krachtens één der bepalingen van de artikelen 9 en 10 van de Wet is toegestaan in Suriname te verblijven en wier identiteitspapier, waaruit van deze toestemming blijkt, vermist wordt, verloren is gegaan of ondeugdelijk is geworden voor identificatie, zijn verplicht daarvan onverwijld in persoon aangifte te doen bij het hoofd van de plaatselijke politie.
2. Het hoofd van de plaatselijke politie stelt het hoofd van de Vreemdelingendienst in kennis van de aangifte.

Artikel 27

1. Vreemdelingen aan wie het krachtens één der bepalingen van de artikelen 9 en 10 van de Wet is toegestaan in Suriname te verblijven, zijn verplicht:
 - a. in geval van adresverandering binnen het ressort waar zij wonen of verblijven, binnen vijf dagen daarvan kennis te geven aan het hoofd van de plaatselijke politie;
 - b. in geval van verandering van woon- of verblijfplaats binnen Suriname of bij vertrek naar het buitenland, daarvan, zo mogelijk onder opgave van het nieuwe adres, vòòr hun vertrek kennis te geven aan het hoofd van de politie van het ressort waaruit zij vertrekken;
 - c. in geval van verandering van woon- of verblijfplaats binnen Suriname, onder opgave van het nieuwe adres, binnen vijf dagen na aankomst in de nieuwe woon- of verblijfplaats in persoon daarvan kennis te geven aan het hoofd van de plaatselijke politie.
2. Voor andere vreemdelingen geldt de verplichting, omschreven in lid 1, aanhef en onder b, indien hun daartoe door het hoofd van de plaatselijke politie een vordering is gedaan.

3. Ten aanzien van kinderen beneden de leeftijd van eenentwintig jaar rusten de in de leden 1 en 2 omschreven verplichtingen op degene bij wie zij wonen of verblijven.
4. De verplichting tot kennisgeving van vertrek naar het buitenland geldt niet:
 - a. voor vreemdelingen aan wie het is toegestaan voor onbepaalde tijd in Suriname te verblijven, indien zij hun hoofdverblijf in Suriname gevestigd houden;
 - b. voor houders van een vergunning tot verblijf, indien zij vertrekken met het kennelijk doel om vòòr het verstrijken van de geldigheidsduur van de vergunning naar Suriname terug te keren.
5. De Minister kan bepalen dat vreemdelingen of door hem aan te wijzen categorieën van vreemdelingen vrijgesteld zijn van een of meer der in lid 1 omschreven verplichtingen.
6. Van de adresveranderingen als in lid 1 bedoeld stelt de vreemdeling in persoon de ambtenaar belast met het bijhouden van het bevolkingsregister in kennis, zulks in overeenstemming met de ter zake geldende bepalingen betreffende het houden van bevolkingsregisters.

Artikel 28

1. Vreemdelingen zijn verplicht, op vordering van het hoofd van de plaatselijke politie, binnen de in de vordering aangegeven tijd de gegevens te verstrekken, welke in het belang van de toepassing van het bepaalde bij en krachtens de Wet worden gevraagd.
2. Indien daartoe in het belang van het toezicht op vreemdelingen gegronde reden bestaat, kan de in lid 1 bedoelde vordering voor de vreemdeling de verplichting inhouden de gevraagde gegevens in persoon te verstrekken.
3. In het belang van de vreemdelingenregistratie kan - na goedkeuring van en volgens voorschrift te geven door de Minister - een vordering als in lid 1 bedoeld bij algemene bekendmaking worden gedaan.
4. Ten aanzien van kinderen beneden de leeftijd van eenentwintig jaar kan een vordering als in dit artikel bedoeld worden gericht tot degene bij wie zij wonen of verblijven.

Artikel 29

Vreemdelingen wier verblijf in Suriname niet of niet langer is toegestaan ingevolge het bepaalde bij of krachtens de Wet, zijn verplicht onverwijld van hun aanwezigheid mededeling te doen aan het hoofd van de plaatselijke politie.

Artikel 30

Personen die nachtverblijf verschaffen aan een vreemdeling van wie zij weten of redelijkerwijs kunnen vermoeden dat diens verblijf in Suriname niet of niet langer is toegestaan ingevolge het

bepaalde bij of krachtens de Wet, zijn verplicht daarvan onverwijld mededeling te doen aan het hoofd van de plaatselijke politie.

Artikel 31

In de door de Minister te bepalen gevallen zijn werkgevers verplicht omtrent vreemdelingen die bij hen te werk gesteld worden, in dienst zijn of in dienst geweest zijn, aan het hoofd van de plaatselijke politie onverwijld of binnen een door deze aangegeven termijn de gegevens te verstrekken welke in het belang van de toepassing van het bepaalde bij en krachtens de Wet worden gevraagd.

Artikel 32

1. Vreemdelingen aan wie het krachtens artikel 6 lid 2 van de Wet is toegestaan in Suriname te verblijven en die arbeid gaan zoeken of arbeid gaan verrichten, zijn verplicht daarvan onverwijld mededeling te doen aan het hoofd van de plaatselijke politie.
2. Het bepaalde in lid 1 is niet van toepassing op vreemdelingen, die :
 - a. houder zijn van een machtiging tot kort verblijf;
 - b. kunnen aantonen dat zij naar Suriname zijn gekomen voor het verrichten van arbeid gedurende een tijdvak van ten hoogste drie maanden, te rekenen van het tijdstip van hun binnenkomst;
 - c. naar Suriname zijn gekomen om aan te monstereen, of als zeeman werk te zoeken, aan boord van een zeeschip;
 - d. behoren tot een door de Minister aangewezen categorie.

Artikel 33

Vreemdelingen die houder zijn van een vergunning tot verblijf welke onder beperkingen is verleend, zijn verplicht - indien het doel waarvoor hun verblijf is toegestaan, is komen te vervallen - daarvan onverwijld mededeling te doen aan het hoofd van de plaatselijke politie en de vergunning verlenende instantie.

Artikel 34

Vreemdelingen zijn verplicht desgevraagd aan een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst of met het toezicht op vreemdelingen, alle gegevens te verstrekken en alle in hun bezit zijnde bescheiden te tonen, welke kunnen dienen ter vaststelling van:

- a. hun identiteit, nationaliteit, burgerlijke staat, beroep, alsmede hun tegenwoordige en vroegere woon- of verblijfplaatsen met adres;
- b. de datum, de plaats en de wijze van hun binnenkomst in Suriname;
- c. het doel en de duur van hun voorgenomen verblijf in Suriname;
- d. de middelen van bestaan waarover zij met het oog op hun verblijf in Suriname beschikken of de beschikking kunnen krijgen.

Artikel 35

Vreemdelingen zijn verplicht te hunner identificatie, op vordering van een ambtenaar, belast met de controle op de binnenkomst of met het toezicht op vreemdelingen:

- a. een goedgeijkende pasfoto ter beschikking te stellen;
- b. zich te laten fotograferen en vingerafdrukken van zich te laten nemen, indien daartoe naar het oordeel van die ambtenaar in het belang van het toezicht op vreemdelingen gegronde reden bestaat.

Artikel 36

1. Vreemdelingen aan wie het krachtens artikel 6 lid 2 van de Wet is toegestaan in Suriname te verblijven en die naar Suriname zijn gekomen voor een verblijf van langer dan drie maanden, zijn verplicht zich binnen acht dagen na hun binnenkomst in Suriname in persoon aan te melden bij het hoofd van de Vreemdelingendienst.
2. Voor de berekening van de in lid 1 bedoelde termijn van drie maanden worden voorafgaande verblijven in Suriname binnen een tijdvak van zes maanden, onmiddellijk voorafgaande aan de binnenkomst, mede in aanmerking genomen.
3. Ten aanzien van kinderen beneden de leeftijd van eenentwintig jaar rust de in lid 1 omschreven verplichting op degene bij wie zij wonen of verblijven.
4. De in lid 1 omschreven verplichting geldt niet voor door de Minister aan te wijzen categorieën van vreemdelingen.

Artikel 37

1. Vreemdelingen aan wie het krachtens artikel 6 lid 2 van de Wet is toegestaan in Suriname te verblijven en die naar Suriname zijn gekomen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden, zijn - voor zover de Minister zulks heeft voorgeschreven - verplicht zich binnen een door hem te bepalen termijn, welke op ten minste acht dagen na binnenkomst in Suriname wordt gesteld, in persoon aan te melden bij het hoofd van de plaatselijke politie, die het hoofd van de Vreemdelingendienst van de aanmelding in kennis stelt.
2. Ten aanzien van kinderen beneden de eenentwintig jaar rust de in lid 1 omschreven verplichting tot aanmelding op degene bij wie zij wonen of verblijven.

Artikel 38

Vreemdelingen die houder zijn van een visum of een document voor grensoverschrijding, waarin door de daartoe bevoegde autoriteit een aantekening is gesteld omtrent aanmelding bij de

Vreemdelingendienst in Suriname, zijn verplicht zich binnen twee dagen na binnenkomst in Suriname in persoon aan te melden bij het hoofd van de Vreemdelingendienst.

Artikel 39

1. Vreemdelingen die naar Suriname zijn gekomen om als zeeman werk te zoeken aan boord van een zeeschip, zijn verplicht zich binnen twee dagen na binnenkomst in Suriname in persoon aan te melden bij het hoofd van de politie van het ressort waar zij werk zoeken, die het hoofd van de Vreemdelingendienst van de aanmelding in kennis stelt.
2. De in lid 1 omschreven verplichting geldt niet voor de door de Minister aan te wijzen categorieën van vreemdelingen.

Artikel 40

1. Tot wekelijkse aanmelding bij het hoofd van de politie zijn - behoudens een in overeenstemming met de Minister door het hoofd van de Vreemdelingendienst verleende ontheffing - verplicht:
 - a. vreemdelingen wier uitzetting is gelast, in afwachting van de feitelijke mogelijkheid tot hun verwijdering;
 - b. vreemdelingen aan wie het niet krachtens een der bepalingen van de artikelen 6 lid 1, 9 en 10 van de Wet is toegestaan in Suriname te verblijven, hangende de beslissing op een door hen ingediend verzoek of het verlenen, of het verlengen van de geldigheidsduur, van een vergunning tot verblijf, of het verlenen van een vergunning tot vestiging of om toelating als vluchteling.
2. De in het voorgaande lid omschreven verplichting geldt niet voor vreemdelingen die rechtens van hun vrijheid zijn beroofd.

Artikel 41

1. De maatregel van beperking van vrijheid van beweging, bedoeld in artikel 20 van de Wet, kan omvatten:
 - a. een verplichting zich bij verblijf in Suriname in een bepaald gedeelte van het land te bevinden, of
 - b. een verplichting zich te houden aan een verbod om zich in een bepaald gedeelte of bepaalde gedeelten van Suriname te bevinden.

2. De Minister is bevoegd een verplichting als bedoeld in lid 1 op te leggen, te wijzigen of op te heffen.
3. In spoedeisende gevallen kan het hoofd van de plaatselijke politie een verplichting als bedoeld in lid 1, in afwachting van de beslissing van de Minister, voor de duur van ten hoogste zeven dagen opleggen, van welke maatregel hij binnen vierentwintig uur kennis aan de Minister en het hoofd van de Vreemdelingendienst geeft.

Artikel 42

1. Een beschikking strekkende tot het opleggen of het wijzigen van een maatregel als bedoeld in artikel 41 wordt met redenen omkleed.
2. Een afschrift van de beschikking wordt onverwijld, zo mogelijk in persoon, aan de vreemdeling uitgereikt. Is de uitreiking in persoon niet mogelijk dan wordt het afschrift over de post gezonden naar zijn laatst bekende adres.
3. Een afschrift van een beschikking strekkende tot het opheffen van een maatregel als bedoeld in artikel 41 wordt onverwijld aan de vreemdeling uitgereikt of toegezonden.

Artikel 43

1. De vreemdeling, die met toepassing van artikel 21 lid 2 van de Wet is overgebracht naar een plaats, bestemd voor verhoor, kan zich bij het verhoor doen bijstaan door een advocaat die vrije toegang tot hem heeft en hem alleen kan spreken, het een en ander onder het vereiste toezicht en zonder dat het verhoor daardoor mag worden opgehouden, waarbij de advocaat in de gelegenheid wordt gesteld de nodige opmerkingen te maken.
2. Aan de vreemdeling wordt tijdig mededeling gedaan van het hem ingevolge lid 1 toekomend recht.
3. Aan de vreemdeling worden geen beperkingen opgelegd dan die welke door het doel van de vrijheidsbeneming en de orde ter plaatse van het verhoor worden gevorderd.

Artikel 44

1. Een beslissing van de hulpofficier van justitie, genomen krachtens artikel 21 lid 3 van de Wet, wordt ten uitvoer gelegd op een plaats, bestemd voor het in verzekering stellen van verdachten.
2. Van de beslissing doet het hoofd van de plaatselijke politie, op verzoek van de vreemdeling, zo spoedig mogelijk mededeling aan diens naaste verwanten en aan een in Suriname gevestigde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van de staat waarvan hij onderdaan is.

3. Indien het een minderjarige betreft wordt van de beslissing, zo daartoe de gelegenheid bestaat, ambtshalve zo spoedig mogelijk mededeling gedaan aan degenen die de ouderlijke macht of de voogdij over die minderjarige uitoefenen.

Artikel 45

Overeenkomstig door de Minister te geven voorschriften zijn de ambtenaren, belast met de controle op de binnenkomst, bevoegd in de reis- en identiteitspapieren van vreemdelingen aantekeningen te stellen omtrent:

- a. de inreis in Suriname;
- b. het doel en de duur van het voorgenomen verblijf in Suriname;
- c. de middelen waarover de vreemdeling met het oog op de toegang tot Suriname beschikt of kan beschikken;
- d. de aanmelding bij het hoofd van de Vreemdelingendienst of het hoofd van de plaatselijke politie;
- e. de toepassing van een bijzondere regeling als bedoeld in de artikelen 30 en 31;
- f. het weigeren van toegang tot Suriname;
- g. de verwijdering, uitzetting of uitwijzing uit Suriname;
- h. de uitreis uit Suriname.

Artikel 46

Overeenkomstig door de Minister te geven voorschriften zijn de ambtenaren, belast met het toezicht op vreemdelingen, bevoegd in de reis- en identiteitspapieren van vreemdelingen aantekeningen te stellen omtrent:

- a. het voldoen aan een verplichting zich aan te melden of te vervoegen bij het hoofd van de Vreemdelingendienst of het hoofd van de plaatselijke politie;
- b. de woon- of verblijfplaats binnen Suriname en het vertrek naar het buitenland;
- c. het verlenen, het verlengen van de geldigheidsduur, of het intrekken van een vergunning tot verblijf;
- d. het verlenen, het intrekken, of het vervallen van een vergunning tot vestiging;
- e. het toelaten als vluchteling of het intrekken van een toelating als vluchteling;
- f. het van toepassing zijn van het bepaalde krachtens artikel 10 lid 2 van de Wet;
- g. het opleggen van een individuele verplichting tot periodieke aanmelding overeenkomstig artikel 19 lid 3 van de Wet;
- h. het beperken van de vrijheid van beweging;
- i. de verwijdering, uitzetting of uitwijzing uit Suriname;
- j. de ongewenstverklaring.

Artikel 47

1. Reis- en identiteitspapieren van vreemdelingen kunnen door de ambtenaren, belast met de controle op de binnenkomst of het toezicht op vreemdelingen, tijdelijk in bewaring

worden genomen in gevallen waarin daartoe in het belang van het toezicht op vreemdelingen gegronde reden bestaat.

2. De Minister geeft voorschriften omtrent de inbewaringneming als in lid 1 bedoeld.
3. Het reis- of identiteitspapier wordt aan de vreemdeling teruggegeven, indien hij te kennen geeft Suriname te willen verlaten en zodra hiertoe voor hem ook de gelegenheid bestaat.

Artikel 48

Een beschikking tot het ongewenst verklaren van een vreemdeling wordt met redenen omkleed.

HOOFDSTUK V UITZETTING EN INVERZEKERINGSTELLING

Artikel 49

Een vreemdeling wordt niet uitgezet, zolang niet is beslist op een ten minste één maand voor het verstrijken van de geldigheidsduur van een hem, overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens de Wet verleende vergunning tot verblijf, door hem ingediend verzoek:

- a. om verlenging van de geldigheidsduur der vergunning ;
- b. om verlening van een vergunning tot vestiging;
- c. om toelating als vluchteling.

Artikel 50

In de gevallen, waarin de Minister gebruik heeft gemaakt van de hem bij artikel 25 lid 5 van de Wet toegekende bevoegdheid, geschiedt de uitzetting niet dan op last van de door de Minister aangewezen autoriteit.

Artikel 51

1. Beschikkingen strekkende tot het uitzetten van een vreemdeling in de gevallen, bedoeld in artikel 32 lid 1 onder e en lid 2 onder e van de Wet, worden met redenen omkleed.
2. Van de beschikking wordt schriftelijk kennis gegeven aan de vreemdeling, zo mogelijk door uitreiking van de kennisgeving aan hem in persoon of, indien dit niet mogelijk is, door toezending over de post naar zijn laatste bekende adres.
3. De vreemdeling wordt niet uitgezet alvorens de kennisgeving aan hem is uitgereikt of toegezonden.

Artikel 52

1. Inverzekeringstelling krachtens artikel 28 van de Wet wordt, op bevel van het Openbaar Ministerie, ten uitvoer gebracht door of namens het hoofd van de plaatselijke politie.
2. Het bevel tot inverzekeringstelling wordt niet gegeven dan nadat de vreemdeling daarop door het tot het geven van het bevel bevoegde gezag is gehoord, tenzij het voorafgaand verhoor van de vreemdeling niet kan worden afgewacht.
3. Is het bevel gegeven zonder dat de vreemdeling is gehoord, dan heeft het verhoor terstond na de tenuitvoerlegging van het bevel plaats.
4. Van het verhoor wordt proces-verbaal opgemaakt.
5. De vreemdeling kan zich bij het verhoor doen bijstaan door een advocaat, die daarbij in de gelegenheid wordt gesteld de nodige opmerkingen te maken.
6. Aan de vreemdeling wordt tijdig mededeling gedaan van het hem ingevolge lid 5 toekomend recht.

Artikel 53

1. Het bevel tot inverzekeringstelling wordt met redenen omkleed, gedagtekend en ondertekend.
2. Aan de vreemdeling, op wie het bevel betrekking heeft, wordt onverwijld een afschrift daarvan uitgereikt.

Artikel 54

1. Het bevel tot inverzekeringstelling wordt ten uitvoer gebracht op een plaats, bestemd voor het inverzekering stellen van verdachten.
2. Van de tenuitvoerlegging doet het hoofd van de plaatselijke politie, op verzoek van de vreemdeling, zo spoedig mogelijk mededeling aan diens naaste verwanten en aan een in Suriname gevestigde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van de staat waarvan hij onderdaan is.
3. In geval van inverzekeringstelling van een minderjarige wordt daarvan, zo daartoe de gelegenheid bestaat, ambtshalve zo spoedig mogelijk mededeling gedaan aan degenen die de ouderlijke macht of de voogdij over die minderjarige uitoefenen.
4. Aan de vreemdeling worden geen beperkingen opgelegd dan die welke door het doel van zijn inverzekeringstelling en de orde op de plaats van tenuitvoerlegging worden gevorderd.

5. Indien een redelijk vermoeden bestaat dat de inverzekering gestelde vreemdeling misbruik zal maken van zijn recht tot het ontvangen van bezoek of van dat tot het wisselen van brieven, teneinde zijn verwijdering uit Suriname te beletten of te belemmeren, dan wel om zich aan de verdere inverzekeringstelling te onttrekken, kan de uitoefening van dat recht worden beperkt door het hoofd van de plaatselijke politie dan wel het hoofd van de instelling waarin de vreemdeling zich bevindt, onder gehoudenheid van onverwijld mededeling van de opgelegde beperking aan de Minister en het Openbaar Ministerie.
6. De advocaat van de vreemdeling heeft vrije toegang tot hem en kan hem alleen spreken, hem bijstaan bij verhoor in verband met de toepassing van het bepaalde bij en krachtens de Wet, waarbij hij in de gelegenheid wordt gesteld de nodige opmerkingen te maken, en met hem brieven te wisselen zonder dat van de inhoud door anderen wordt kennis genomen, het een en ander onder het vereiste toezicht, met inachtneming van de huishoudelijke reglementen, en zonder dat het onderzoek daardoor mag worden opgehouden.
7. Indien de vreemdeling of diens advocaat meent dat gehandeld is in strijd met het in lid 6 bepaalde, kan hij zich daarover beklagen bij het Openbaar Ministerie, dat - indien het beklag gegrond wordt bevonden - de nodige maatregelen treft om de juiste toepassing van lid 6 te verzekeren.

Artikel 55

Het bevel tot inverzekeringstelling wordt door het Openbaar Ministerie opgeheven, zodra de grond waarop het bevel is verleend, niet meer aanwezig is.

Artikel 56

1. Indien de vreemdeling reeds een maand in verzekering is gesteld zonder dat hij overeenkomstig artikel 36 lid 1 van de Wet een verzoek tot opheffing van de inverzekeringstelling heeft gedaan, geeft het Openbaar Ministerie daarvan onverwijld kennis aan de kantonrechter.
2. De kennisgeving wordt gelijkgesteld met een voor de eerste maal overeenkomstig artikel 36 lid 1 van de Wet door de vreemdeling gedaan verzoek om opheffing van de inverzekeringstelling.

Artikel 57

Overeenkomstig door de Minister te geven algemene en bijzondere aanwijzingen stelt het hoofd van de plaatselijke politie het Openbaar Ministerie tijdig, vóór het verstrijken van de in artikel 56 genoemde termijn van een maand, in kennis van de inverzekeringstelling van een vreemdeling als in artikel 56 bedoeld.

Artikel 58

1. De kosten van verwijdering van een vreemdeling, welke ingevolge artikel 7 lid 2 of artikel 30 lid 6 van de Wet op een vervoersonderneming kunnen worden verhaald, zijn verschuldigd aan het openbare lichaam ten laste waarvan die kosten zijn gekomen.
2. De in lid 1 bedoelde kosten van verwijdering omvatten de kosten verbonden aan:
 - a. het vervoer van de te verwijderen vreemdeling per eerste gelegenheid - doch op de wijze die, gelet op de omstandigheden, de goedkoopste is - naar een plaats buiten Suriname waar zijn toelating gewaarborgd is;
 - b. de begeleiding van de vreemdeling naar een plaats van vertrek uit Suriname, alsmede zijn begeleiding naar een plaats buiten Suriname, voor zover deze noodzakelijk is.

Artikel 59

1. De noodzakelijke kosten van uitzetting, welke ten laste komen van de Staat of van andere openbare lichamen, kunnen door de Staat, of door het andere openbare lichaam ten laste waarvan zij zijn gekomen, worden verhaald op de vreemdeling en, indien deze minderjarig is, op degenen die het wettig gezag over hem uitoefenen.
2. De in lid 1 bedoelde kosten van uitzetting omvatten de kosten verbonden aan:

de reis van de vreemdeling naar een plaats buiten Suriname waar zijn toelating gewaarborgd is;

de begeleiding van de vreemdeling naar een plaats van vertrek uit Suriname, alsmede zijn begeleiding naar een plaats buiten Suriname, voor zover deze noodzakelijk is.

Artikel 60

De met de controle op de binnenkomst of met het toezicht op vreemdelingen belaste ambtenaren nemen de door de Minister met betrekking tot uitzetting en in verzekeringstelling van vreemdelingen gegeven algemene en bijzondere aanwijzingen in acht.

HOOFDSTUK VI VERDRAGSVLUCHTELINGEN EN STAATLOZEN

Artikel 61

1. Zolang niet is beslist op een door hen overeenkomstig het bepaalde bij en krachtens de Wet ingediend verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf, blijft uitzetting achterwege van vreemdelingen:

die in het bezit zijn van een geldige mandaatverklaring, mits deze verklaring aan hen is afgegeven in de hoedanigheid van verdragsvluchteling;

wier verblijf als verdragsvluchteling op het tijdstip, waarop de Wet in werking treedt, door het daartoe bevoegde gezag is aanvaard;

die zich erop beroepen verdragsvluchteling te zijn, tenzij naar het eenstemmig oordeel van de Minister en de Minister belast met de zorg voor diplomatieke en consulaire aangelegenheden, zo mogelijk, na raadpleging van de vertegenwoordiger van de Hoge Commissaris, deze hoedanigheid aanstonds aan de vreemdeling dient te worden ontzegd.

2. Onder "geldige mandaatverklaring" als in lid 1 bedoeld wordt verstaan een verklaring dat een persoon valt onder het mandaat van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, indien deze verklaring is afgegeven door de vertegenwoordiger van de Hoge Commissaris en zolang zij niet is ingetrokken of vervallen.
3. Indien ten aanzien van een vreemdeling, behorende tot een der in lid 1 aangeduide categorieën, een beschikking is gegeven strekkende tot het weigeren om de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf te verlengen, dan wel tot het intrekken van een vergunning tot verblijf, een vergunning tot vestiging of een toelating als vluchteling, wordt hij niet uitgezet alvorens hem een redelijke termijn is gegund om overeenkomstig de artikelen 32, 33 en 34 van de Wet herziening van de beschikking te vragen.
4. Weigering van de verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf, alsmede intrekking van een zodanige vergunning, verleend aan een vreemdeling die behoort tot een der in lid 1, onder a en b, aangeduide categorieën, kan slechts geschieden indien de vreemdeling inbreuk heeft gemaakt op de openbare orde of een gevaar vormt voor de nationale veiligheid dan wel onjuiste gegevens heeft verstrekt die hebben geleid tot het verlenen, of het verlengen van de geldigheidsduur, van de vergunning.
5. Het in lid 4 bepaalde geldt ten aanzien van een vreemdeling als bedoeld in lid 1 onder c, indien is beslist dat hij verdragsvluchteling is.
6. De leden 1, 3 en 4 zijn van overeenkomstige toepassing op een staatloze.

Artikel 62

1. De Commissie wordt gehoord over een verzoek om herziening, waarvan de President afwijzing overweegt, indien dit verzoek is gericht tegen een beschikking strekkende tot het weigeren van verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf, verleend aan een vreemdeling die behoort tot een der in artikel 61 leden 1 en 5 aangeduide categorieën.
2. Bij de behandeling van een verzoek om herziening, ingediend door een vreemdeling, behorende tot een der in artikel 61 lid 1 aangeduide categorieën, en gericht tegen een beschikking strekkende tot het weigeren van de verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf dan wel de intrekking van een vergunning tot verblijf of tot

vestiging, wordt, zo mogelijk, de vertegenwoordiger van de Hoge Commissaris of de door deze aangewezen gemachtigde in de gelegenheid gesteld de belangen van de vreemdeling te bepleiten.

Artikel 63

Onverminderd het bepaalde in artikel 49 vinden de bepalingen van dit hoofdstuk geen toepassing, indien:

- a. aan de vreemdeling een vergunning tot verblijf is verleend met een geldigheidsduur die korter is dan de termijn waarbinnen hij op grond van een geldig reis papier kan terugkeren naar het land waar hem voordien verblijf was toegestaan;
- b. aan de vreemdeling een vergunning tot verblijf is verleend onder de beperking dat het verblijf alleen is toegestaan teneinde hem in staat te stellen toelating in een derde land te verkrijgen;
- c. de uitzetting van de vreemdeling wegens dwingende redenen van nationale veiligheid of in het belang van de openbare orde en rust gerechtvaardigd is.

HOOFDSTUK VII SLOTBEPALINGEN

Artikel 64

Indien aan een vreemdeling mededeling wordt gedaan van een te zijnen aanzien genomen beslissing, of van een op hem toegepaste maatregel, waartegen ingevolge de artikelen 32 en 36 van de Wet een rechtsmiddel openstaat, wordt de vreemdeling daarbij tevens schriftelijk gewezen op de mogelijkheid tot het aanwenden van dat rechtsmiddel, onder vermelding van de termijn binnen welke en de wijze waarop dit ingevolge de Wet of dit staatsbesluit moet geschieden.

Artikel 65

Voor vreemdelingen die op het tijdstip, waarop de Wet in werking treedt, houder zijn van een verblijfsvergunning (toelating tot verblijf) of een vestigingsvergunning in de zin van de "Surinaamse Toelatingwet 1938" (G.B. 1938 no.92, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1989 no.29), geldt - zolang zij niet in het bezit zijn gesteld van een identiteitspapier als in artikel 24 van dit staatsbesluit omschreven - als identiteitspapier, het document dat zij ingevolge de "Surinaamse Toelatingwet 1938" juncto Decreet C-68 (S.B. 1982 no. 107) verplicht waren bij zich te dragen.

Artikel 66¹

¹ I.w.t. 15 januari 2005 (S.B. 2005 no. 5).

1. Dit Staatsbesluit kan als "Vreemdelingenbesluit 1995" worden aangehaald.
2. Het wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Het treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet in werking treedt.